

[Ib Christensen]

Derfor er det en meget farlig ting at gå lovgivningsvejen, og derfor mener vi, at det vil være bedre at nøjes med de to henstillinger, der ligger i det beslutningsforslag, vi hermed fremsætter.

Der er erfaring for, at produktions- og eksporttab udlignes i løbet af en ret kort periode. Det viser sig gang på gang, når vi har haft løbende arbejdskonflikter, at produktions- og eksporttab, der kan føles store i øjeblikket, bliver udignet. Derfor taler heller ikke det til fordel for, at folketinget skal forivre sig.

Jeg mener, at vi selvfølgelig også skal vise forståelse for tredjepart. Det, vi navnlig i beslutningsforslaget beskæftiger os med, er den situation, svineproducenterne er kommet i. De er i forvejen hårdt ramt af EFs landbrugspolitik og af den hørentepolitik, der er et produkt af regeringens og folketingsflertallets økonomiske politik. Det er på den baggrund, vi har fremsat dette beslutningsforslag.

Om forslagets andet afsnit vil jeg sige, at det er et pålæg til regeringen om at opfordre de implicerede parter til snarest muligt at etablere forhandlingskontakt med henblik på arbejdets snarlige genoptagelse, også således, at arbejdet bliver genoptaget, mens der forhandles om en konkretisering af de hensigts-erklæringer, der ligger i det forkastede mæglingsforslag.

Det er som sagt intet andet end en henstilling, en opfordring, et pålæg til regeringen om at komme med denne henstilling til de implicerede parter.

Jeg tror, det er vigtigt, at folketinget dermed indirekte tilkendegiver, at det er, hvad vi kan strække os til, ikke videre, og så kan disse parter følge det eller lade være. Jeg tror, de vil lægge vægt på, hvad regeringen med støtte af et stort folketingsflertal eventuelt vil opfordre dem til. Men samtidig bliver det tilkendegivet, at al snak om lovdiktater på dette område til gengæld er begravet.

Den første henstilling i beslutningsforslaget går ud på, at vi opfordrer til, at man hindrer misrøgt af husdyr på grund af manglende staldplads. EFs landbrugspolitik har i høj grad bevirket, at der er plads i de danske stalde, og derfor vil der formentlig være en praktisk mulighed for i den nuværende situation at anbringe de alt for mange svin, der er i øjeblikket. Men vi ser ikke bort fra, at nød-

slagtinger kan blive nødvendige, og det indeholdes altså også i henstillingen.

Jeg er sikker på, at parterne i givet fald vil vise forståelse også for dette. Der er jo tradition i den danske fagbevægelse og i det hele taget på det danske arbejdsmarked for, at man friholder helt nødvendige, elementære funktioner.

På denne baggrund skal jeg slutte med at opfordre folketinget og regeringen til velvillig behandling og modtagelse af dette forslag. Det opfylder helt øjensynligt to kvaliteter foruden de nævnte. For det første imødekommer det socialdemokratiets klassiske ønske, som i hvert fald var gældende indtil i lørdags, at undgå lovindgreb i arbejdsmarkedets forhold, og for det andet imødekommer det de borgerlige partiers principielle ønske om, at lovgivningsmagten ikke blander sig i det frie erhvervslivs forhold.

Derfor mener jeg, at dette beslutningsforslag har alle gode chancer, hvis de politiske principper tillægges nogen betydning, når de for alvor skal prøves i praksis, og det går jeg ud fra at folketinget vil.

Formanden:

Eksemplarer af det nu fremsatte forslag vil blive omdelt.

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den eneste sag på dagsordenen, nemlig det forslag, arbejdsministeren fremsatte for et par timer siden, kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af:

Forslag til lov om fornyelse af overenskomst og aftaler mellem Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger og Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet (slagterigruppen).

(Lovforslag nr. L 222. Fremsat 4/5 81).